

שלשים ושש

בקרבנה על הראשונה כשם שלידה בתוך מלאת נפטרת בקרבן על הלידה הקודמת. תוס' ב"ב קסו, א ד"ה נכנס, ועיין שיטמ"ק כאן אותן א'. אבל בשל ספק אינה צריכה לומר "על האחרונה" שהרי אינה חייבת כל להביא את שאר הקרבנות.

ורבי עקיבא סבר: לא **חייבן לפשיעה**. הילכך, גם בודאי אינה צריכה לומר "על האחרונה" אלא יכולה להזכיר על איזה מהן שתרצה.

רבי יוחנן בן נורי סבר: חיישנן לפשיעה, שמא תהשוו שבקרבן אחד היא נפטרת לממרי מהביא את שאר הקרבנות. ולכן, הרצכנו אותה בשעה שהיא מביאה קרבן אחד כדי להתיירא באכילת קדשים שתאמור שהוא על האחרונה, כדי שתבין מתיוק זה שהשאר עליה חוכה. [דפשיטה שהילד או הזיבח האחרונה אינה פוטרת קודמותיה מקרבן]. אבל בראשונה יש מקום לטעות ולהשוו שכולן נגורות אחראית, ונפטרת

הדרן על שלשים ושש

כו ב]. מה שאין כן בילדות, שכולן חיובן שווה, תקריב איזו שתרצה בתחילת.

שללה, תהיה צריכה להקדים את אותו קרבן שבא על זיבח האחרונה, שהרי הוא חוכה של היום, והשאר אינם אלא לתשולם [עיין ברכות